

կաւ, և Աստուած խաղաղ ակնարկելովն, Ակնարկելն ամենակիր, թոյլ ետ քաղաքաց, և անկաւն որպէս զի ի սկզբանէ: Իբրեւ հասաւէր հաստիչն, ակնարկելով կեցոյց զարարածս, ի ձեռն հրամայիչ սիրելոյ իւրոյ: Նոյնպէս խաղաղ ակնարկելովն⁽¹⁾, լուծանէ անցուցանէ զարարածս: Զի միջնովք այնր⁽²⁾ ուսցուք զճառս սկզբանն և կատարածի: Նոքա որ անկանն յանկարծակի, ցուցանեն վասն սկզբանն թէ յանկարծ կացին արարածք, որպէս զրեաց Մովսէս հոգւով: Յուցանեն և զկատարածէ, թէ յանկարծ անցանեն արարածք: Քաղաքն որ անց յանկարծակի⁽³⁾, հայելի է հրամայիչ արարչին: Տես զնովաւ զակնարկելն նորա, թէ զիւրով լուծանէ զարարածս: Արի կաց աս ի կողմն քաղաքին կործանելոյ, տես զկործանումն նորա ի հեռոյ՝ որպէս ոք զի տեսանէ ի մաւտոյ: Զի իշխանութիւն ունին միտք յամենայն կողմանս մերձեալ: Նաև յորժամ անդ կայցէ ոք, և թէ միտքն չիցեն մաւտ, հեռի է մաւտութիւն⁽⁴⁾ նորա, քանզի չեն մաւտ միտք: Կարէ այսուհետեւ և հեռի մաւտ լինել մաւտք իւրովք: Արի կաց և նայեաց ընդ նա ծածուկ ակամբ մտաց: Տես զիմաստունս զի հեղձան, և խնդրեալ զվերին իմաստութիւնն: Տես զմեծաստունս զի թաղեցան, և խնդրեալ զճճարիտ մեծութիւնն: Տես զղեղեղեղիկս զի կորեան, և խնդրեալ զղեղն որ ոչ թառամի: Տես զկոյսս որ նիսեցան, և յաճախ անարդեալ զցանկութիւն մարմնոյ: Տես զշինուածս որ կործանեցան, և չինեալ քեզ շինուածս ի բարձունս: Տես զամանկութիւն զի յափշտակեցաւ, և մի՛ հոգար վասն ծերութեան: Տես անդ զրմեծութիւն, և մի՛ տրամիր ընդ աղքատութիւն: Տես զծուղութիւն զի զերփեցաւ, և լիւր պի՛նոյ յապաշխարութիւն: Տես զսարսուցեալս որ ոչ հաշեցան, և զոխակալս որ ոչ հաճեցան: Ահա հեղձեալ և ընկեցեալ են անդ, և չողաւ ընդ նոսա ատելութիւն իւրեանց: Ո՛չ մտանէ յարքայութիւն որ երկմիտ է ընդ ընկերի իւրում:

Թէ ոչ նման է բնակչաց նորա, ո՛չ լինի ի ժառանգաց նորա: Որ աստէն նկատեաց յանձին զսէր մանկանց⁽¹⁾ արքայութեան, զնա ընդունի արքայութիւն, չգի տեսանէ ի նմա զնիւ որդւոց իւրոց, եթէ զիցես միտ և հայեցիս այսպէս ի քաղաքն որ կործանեցաւ, ի հեռոյ⁽²⁾ երկիր ընդորդ, իբրեւ ոք զի տեսանէ ի մաւտոյ: Փլանի ակն ի լալիւն, զի փոխեցաւ չէնն յաւեր: Յաճախեն զողողջք ի սիրտս, ի վերայ հեղձեալ և ծածկեալ անձանց: Բերան ողորմք մըմնջէ, ի վերայ չփոթեալ երկարոցն: Զարանայ անդ տրամութիւն, ի վերայ կարճահասակացն: Տես զի ամենայն ինչ եղծաւ, և արհամարհեալ զամենայն ինչ: Զեռնթափ լիւր յամենայն իմեքէ, և ստացիր զՏէ՛րն ամենայն իբրեք:

Ձեռն ներսու առաջնորդ սուրբ ուխտս Այլաոյ հանդերձ մեծամուն մարտիրոս յիշխի՛ք ի Բրիտան Յիսուս: Եւ նոյն ինքն ձեզ ողորմեցի: Ամեն:

Հրապարակեաց
Յ. Յ. Մ.

Վ Ի Է Պ Ք Տ Պ Ա Գ Ր Ո Ւ Թ Ե Ա Ն

Ի նախընթաց հասածի Ողբոցս Ս. Եփրեմի

- Էջ 381 ա. ծան. 1. բառքս «եւ ի լուսանցըս զողորմ. Դ.» ջնջելի են.
» 382 ա. տ. 15 ի վերուստ. զկնի մանկւոյ փոխանակ վերջակիտի պիտի ստորակէտ.
» » բ. 2 ի վերուստ. զկնի բառիս ապաշխարութեան հարկ է գնել վերջակէտ փոխանակ ստորակիտի.
» 30, տ. 14 ի ներքուստ. փոխանակ միջակիտի պիտի ստորակէտ.
» » ծան. 4. ընթ. օրինակն.
» 31, տ. 3. ի ներքուստ. ընթ. Յովհաննէս:

(1) Եփ. նախ գրեալ էր՝ արկելովն, ապա ի բուն իսկ գրեցն ուղղեալ:

(2) Այսպէս յօրինակին:

(3) Նախ գրեալ՝ յանկարծակի, զոր բառի բէ բուն իսկ գրիցն ուղղէ:

(4) Ի բառգիրս պակասէ:

(1) Եփ. նախ՝ մանկաց, ապա ուղղեալ յաւերամբ և գրեցն:

(2) Վերապակաւ գրեալ՝ հեռոյ. յետոյ ուղղեալ, բառի բէ ի բուն իսկ գրեցն: